

Emilie Eliášová

ZŠ Provaznická, Ostrava-Hrabůvka

5. B

stoklasova@zsprovaznicka.cz

Svět za tajnými dveřmi

Sen?

Šestnáctiletá Florence Rousseau má být za patnáct minut ve škole! Ještě musí ujít cestu, kterou by za normálních okolností šla půl hodiny. Už je u velkého přechodu, jestli si pospíší, stihne to! Nesmí se zastavovat, jinak přijde pozdě. Zrovna na semaforu přeblikla zelená na červenou! To je ale pech! Vykašle se na to, rychle to přeběhne. Florence se bezmyšlenkovitě rozběhne do vozovky. Toto rozhodnutí jí bylo osudným.

Florence otevře oči, vidí jen tmou, je úplně někde jinde než na místě, kde ji srazilo auto. Všude kolem ní je černo. Najednou ji přijde, jako by uměla létat. Chce udělat krok, ale místo toho se zhoupne jako by byla peříčko. Zkusí to ještě jednou, a zjistí, že ji to baví. Pořádě se nakloní a letí černotou lehce a

něžně jako anděl. Všimla si, že se daleko před ní něco třpytí. Rozlétne se za tím a zjistí že je to klika, klika dveří. Natáhne ruku, uchopí kliku studenou jako led a zatáhne. Za dveřmi stojí osoba. Připadá jí,

že se dívá na sebe samou, akorát vlasy má hnědé, a ne blondáté. Uvědomí si, že je to její matka, která zemřela, když jí bylo pět. Usmívala se na ni, Florence úsměv opětovala. Matka k ní natáhla ruku a ona jí podala tu svou. Matka ji láskyplně objala. Florence je najednou tak nějak úzko.

Florence s trhnutím otevře oči. Už nevidí svoji matku, ale ustlaná nemocniční lůžka, noční stolky, a na jednom z nich nějakou krabičku. Nikdo jiný v místnosti není, to znamená že krabička je asi pro ni. Zvedne ji, otevře, vyndá její obsah, a zvědavě si prohlíží co dostala. Zjistí, že je to šátek. Nejprve z dárku není moc nadšená, ale pak z něho ucítí maminkčin šampón. Jako malá jeho vůni milovala. Přitiskne si ho k srdci a zasteskne se jí. Všimne si, že v krabičce něco zůstalo, jakoby papírek. Z jeho druhé strany je něco napsáno. „Pro Florence, od Maminky,“ přečte nahlas.

Konec